

НАСИЉЕ У ПОРОДИЦИ

(члан 194. став 3. у вези става 1. КЗ)

Мотиви извршиоца овог кривичног дела могу бити различити, баш као и непосредни поводи, па је јасно да се ово кривично дело може извршити, када су у питању родитељи и деца, и током вршења родитељског права, у ситуацији када родитељ својим поступцима и понашањем у значајној мери претера у примени васпитних метода, односно уместо ових примени чисту физичку силу и принуду, односно претњу, али и увреде и понижења.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени СЂ оглашен је кривим због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, због чега му је суд изрекао јединствену казну затвора од седам месеци, у коју му је урачунао и време проведено у притвору. Против ове пресуде жалбу су изјавили браниоци окривљеног из свих жалбених разлога, са предлогом да суд жалбу уважи, пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да преусуду преиначи и казну ублажи, док је АЈТ у Новом Саду предложило да суд жалбе одбије и пресуду потврди.

Поступајући по жалбеним наводима, Апелациони суд је испитао првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 380. ЗКП-а, па је нашао да су жалбе делимично основане, јер првостепени суд у побијаној пресуди није починио битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је повредио кривични закон на штету окривљеног, али су основане у погледу изречене казне.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот и тело или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице. Мотиви извршиоца за овакава понашања могу бити различити баш као и непосредни поводи, па је јасно да се ово кривично дело може извршити, када су у питању родитељи и деца, и током вршења родитељског права, у ситуацији када родитељ својим поступцима и понашањем у значајној мери претера у примени васпитних метода, односно уместо ових примени чисту физичку силу и принуду, односно претњу али и увреде и понижења.

Дакле, у конкретном случају окривљени је као отац од малолетне оштећене ВЂ у очигледно пијаном стању захтевао, без икаквог разлога и повода, да му преда ДВД плејер који је у том тренутку слушала, можда заиста сматрајући да то као отац може учинити, али његово укупно понашање, као и његов изглед и стање које је било очигледно, довели су до оправдане реакције малолетне оштећене која је ускратила да преда захтевани апарат, па је овакво њено понашање условило даље погоршање понашања окривљеног према њој, које је кулминирало увредама, претњама и применом силе у виду хватања рукама за врат и изговарањем најтежих претњи, па чак и оне да ће је убити, а овај је догађај условио даљи ток догађаја где је супруга окривљеног МЂ, очигледно уплашена за своју ћерку због понашања окривљеног према њој, што такође говори о очигледном понашању окривљеног у примени силе и претње, окривљеног повукла с леђа како би малолетну оштећену заштитила, због чега је окривљени и према њој применио очигледну силу.

Ток догађаја критичном приликом и поступци сваког учесника у њему јасно и без дилеме говоре у прилог закључку првостепеног суда, тако да се ни у ком случају не може сматрати да је реч о спровођењу родитељских права, односно васпитању у коме је окривљени без своје кривице био ометен или спречен, већ се ради о примени изворног насиља на члановима своје породице, према ћерки и супрузи.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.147/12 од 13.02.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-2287/12 од 02.11.2012. године)